Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **UREDBA (ES) št. 767/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 13. julija 2009

o dajanju krme v promet in njeni uporabi, spremembi Uredbe (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Direktive Sveta 79/373/EGS, Direktive Komisije 80/511/EGS, direktiv Sveta 82/471/EGS, 83/228/EGS, 93/74/EGS, 93/113/ES in 96/25/ES ter Odločbe Komisije 2004/217/ES

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 229, 1.9.2009, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba Komisije (EU) št. 568/2010 z dne 29. junija 2010	L 163	30	30.6.2010
►**M2**	Uredba Komisije (EU) št. 939/2010 z dne 20. oktobra 2010	L 277	4	21.10.2010

▼B

UREDBA (ES) št. 767/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 13. julija 2009

o dajanju krme v promet in njeni uporabi, spremembi Uredbe (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Direktive Sveta 79/373/EGS, Direktive Komisije 80/511/EGS, direktiv Sveta 82/471/EGS, 83/228/EGS, 93/74/EGS, 93/113/ES in 96/25/ES ter Odločbe Komisije 2004/217/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 37 in člena 152(4)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Doseganje visoke ravni varovanja zdravja ljudi in živali je eden od temeljnih ciljev živilske zakonodaje, kakor je določeno v Uredbi (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ([3]). Navedena uredba je prav tako uvedla pristop „od vil do vilic“, s katerim je določila, da predstavlja krma občutljivo področje na začetku prehranske verige. Eden glavnih ciljev te uredbe je zagotoviti visoko raven varovanja javnega zdravja.

(2) Proizvodnja krme je pomemben cilj evropskih kmetijskih proizvodov glede na to, da večino snovi, ki se uporabljajo za proizvodnjo krme, predstavljajo kmetijski proizvodi iz Priloge I Pogodbe. Poleg tega je krma ključnega pomena za pet milijonov živinorejcev v Skupnosti, saj predstavlja največji strošek.

([1]) UL C 77, 31.3.2009, str. 84.
([2]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 22. junija 2009.
([3]) UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

▼B

(3) Krma je lahko v obliki posamičnih krmil, krmnih mešanic, krmnih dodatkov, premiksov ali medicirane krme. Pravila za dajanje krmnih dodatkov v promet so določena v Uredbi (ES) št. 1831/2003 z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali ([1]), pravila za dajanje medicirane krme v promet pa v Direktivi Sveta 90/167/EGS z dne 26. marca 1990 o pogojih za proizvodnjo, dajanje na trg in uporabo medicirane krme v Skupnosti ([2]).

(4) Posodobiti je treba veljavno zakonodajo o prometu s posamičnimi krmili in krmnimi mešanicami, vključno s hrano za živali, ter njihovi uporabi, t. j. Direktivo Sveta 79/373/EGS z dne 2. aprila 1979 o trženju krmnih mešanic ([3]), Direktivo Sveta 93/74/EGS z dne 13. septembra 1993 o krmi za posebne prehranske namene ([4]) („dietetični krmi“), Direktivo Sveta 96/25/ES z dne 29. aprila 1996 o obtoku posamičnih krmil ([5]) in Direktivo Sveta 82/471/EGS z dne 30. junija 1982 o nekaterih proizvodih, ki se uporabljajo v prehrani živali ([6]) („bioproteini“), ter jih nadomestiti z enotno uredbo. Zaradi jasnosti bi bilo treba razveljaviti Direktivo Sveta 83/228/EGS z dne 18. aprila 1983 o določanju smernic za ocenjevanje nekaterih proizvodov, ki se uporabljajo v prehrani živali ([7]), in Direktivo Komisije 80/511/EGS z dne 2. maja 1980 o trženju krmnih mešanic v nezaprti embalaži oziroma posodi ([8]), v nekaterih primerih.

(5) Zaradi razveljavitve Direktive 79/373/ES s to uredbo bi bilo treba nadomestiti tudi Direktivo Sveta 93/113/ES z dne 14. decembra 1993 o uporabi in prometu encimov, mikroorganizmov in njihovih pripravkov v prehrani za živali ([9]). Prav tako bi bilo treba zaradi razveljavitve Direktive 79/373/EGS in glede na to, da ta uredba vključuje pravila o označevanju krme, ki vsebuje dodatke, razveljaviti člen 16 Direktive Sveta 70/524/EGS z dne 23. novembra 1970 o dodatkih v krmi ([10]), ki je ostal v veljavi po razveljavitvi Direktive 70/524/EGS z Uredbo (ES) št. 1831/2003.

([1]) UL L 268, 18.10.2003, str. 29.
([2]) UL L 92, 7.4.1990, str. 42.
([3]) UL L 86, 6.4.1979, str. 30.
([4]) UL L 237, 22.9.1993, str. 23.
([5]) UL L 125, 23.5.1996, str. 35.
([6]) UL L 213, 21.7.1982, str. 8.
([7]) UL L 126, 13.5.1983, str. 23.
([8]) UL L 126, 21.5.1980, str. 14.
([9]) UL L 334, 31.12.1993, str. 17.
([10]) UL L 270, 14.12.1970, str. 1.

▼B

(6) V nasprotju s hrano, kakor je opredeljena v Uredbi (ES) št. 178/2002, opredelitev krme ne vključuje vode. Ker se voda ne daje v promet za namene prehrane živali, ta uredba prav tako ne bi smela vključevati pogojev za vodo, ki se uporablja za prehrano živali. Velja pa za krmo, ki se živalim daje z vodo. Po drugi strani je voda, ki jo uporabljajo nosilci dejavnosti proizvodnje krme, zajeta z Uredbo (ES) št. 183/2005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. januarja 2005 o zahtevah glede higiene krme ([1]), ki zahteva uporabo čiste vode, kadar je to potrebno za preprečitev onesnaženja, ki bi lahko bilo nevarno, ter da bi morala biti voda, ki se uporablja pri proizvodnji krme, ustrezne kakovosti.

(7) Glede na nevarnost onesnaženja verige krme in hrane je primerno, da se ta uredba uporablja tako za krmo, ki je namenjena živalim za proizvodnjo živil, kot tudi za krmo, ki je namenjena živalim, ki niso namenjene za proizvodnjo živil, vključno z divjadjo.

(8) Pristojnosti nosilcev dejavnosti proizvodnje krme iz Uredbe (ES) št. 178/2002 in Uredbe št. 183/2005 bi se morale smiselno uporabljati v zvezi s krmo za živali, ki niso namenjene proizvodnji živil.

(9) Da države članice zagotovijo skladnost s to uredbo, bi morale izvesti uradni nadzor v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ([2]). Navedeni nadzor bi moral vključevati ne le obvezne podatke na oznakah, temveč tudi prostovoljne. Da se omogoči nadzor podatkov o sestavi, bi bilo treba določiti sprejemljive tolerance od navedenih vrednosti na oznakah.

(10) Za obvladovanje tveganj v zvezi z varnostjo krme bi bilo treba v obliki priloge k tej uredbi vzdrževati seznam snovi, katerih dajanje v promet za namene prehrane živali je omejeno ali prepovedano, kakor je zdaj določeno v Odločbi Komisije 2004/217/ES ([3]), skupaj s seznamom snovi, katerih promet ali uporaba je za namene prehrane živali omejena. Obstoja takšne priloge pa si ne bi smeli razlagati, kot da bi zato lahko bili vsi drugi proizvodi, ki niso na seznamu, varni.

([1]) UL L 35, 8.2.2005, str. 1.
([2]) UL L 165, 30.4.2004, str. 1.
([3]) UL L 67, 5.3.2004, str. 31.

▼B

(11) Ločevanje med posamičnimi krmili, krmnimi dodatki in drugimi proizvodi, kot so veterinarska zdravila, vpliva na pogoje za dajanje takšnih proizvodov v promet. Posamična krmila se uporabljajo primarno za zadostitev potreb živali, na primer po energiji, hranilih, mineralih ali prehranskih vlakninah. Običajno niso kemično natančno opredeljena, razen osnovnih hranil. Učinke, ki se lahko dokažejo z znanstvenimi ocenami in so rezervirani za krmne dodatke ali veterinarska zdravila, je treba izločiti iz objektivnih namenov uporabe posamičnih krmil. Zato je primerno oblikovati nezavezujoče smernice za ločevanje med temi vrstami proizvodov. V ustrezno utemeljenih primerih bi morala biti Komisija pooblaščena, da pojasni, ali je proizvod krma za namen te uredbe.

(12) Zaradi opredelitve dopolnilnih krmnih mešanic v Direktivi 79/373/EGS so v raznih državah članicah nastale težave pri uporabi. Za namen pravilne uporabe Uredbe (ES) št. 183/2005 je primerno pojasniti ločevanje med dopolnilnimi krmnimi mešanicami in premiksi.

(13) Da se zagotovi enotna uporaba zakonodaje, posamična krmila in dopolnilne krmne mešanice ne bi smele vsebovati dodatkov nad določeno ravnijo. Vseeno se za neposredno krmljenje lahko uporablja močno koncentrirana krma, kot so lizalni kamni, ki vsebujejo minerale in jih živali zaužijejo z lizanjem, če sestava ustreza posameznemu prehranskemu namenu glede na ustrezno predvideno vrsto uporabe. Pogoji uporabe takšne krme bi morali biti na oznaki, da se zagotovi upoštevanje pravil glede vsebnosti krmnih dodatkov v dnevnem obroku.

(14) Cilj Direktive 82/471/EGS je povečati ponudbo krme, uporabljene kot neposredni in posredni vir proteinov, v Skupnosti. Navedena direktiva določa za vse možne bioproteine postopek za izdajo dovoljenja pred dajanjem v promet. Vseeno je bilo v preteklosti izdanih le nekaj novih dovoljenj in še vedno je opaziti pomanjkanje ponudbe krme, bogate s proteini. Zato se je splošna zahteva za izdajo dovoljenja pred dajanjem v promet izkazala kot preprečevalna, vprašanje tveganja za varnost pa bi se namesto s prepovedjo tveganih proizvodov lahko rešilo z nadzorom trga. V primerih, ko je bila ocena tveganja za bioproteine negativna ali je negativna, bi bilo treba promet z njimi in njihovo uporabo prepovedati. Zato bi bilo treba odpraviti posebno zahtevo za splošni postopek za izdajo dovoljenja pred dajanjem v promet za bioproteine, pri čemer bi bil varnostni sistem za te proizvode enak kot za vsa druga posamična krmila. Na obstoječe omejitve ali prepoved nekaterih bioproteinov ne bi smelo biti vpliva.

▼B

(15) Pokazalo se je, da določbe Direktive 93/74/EGS, ki se izvajajo z Direktivo Komisije 2008/38/ES z dne 5. marca 2008 o uvedbi seznama predvidenih vrst uporabe krme za posebne prehranske namene ([1]), dobro delujejo. Uvedeni seznam predvidenih vrst uporabe krme bi bilo zato treba ohraniti, v tej uredbi pa bi bilo treba oblikovati določbe za njegovo posodabljanje. Z Evropsko agencijo za varnost hrane bi se bilo treba zlasti posvetovati o učinkovitosti in varnosti takšne krme, za katero se na podlagi razpoložljivih znanstvenih in tehničnih informacij izkaže, da uporaba zadevne krme morda ne izpolnjuje posebnega prehranskega namena ali da ima morda škodljive učinke na zdravje živali in ljudi, na okolje ali na dobro počutje živali.

(16) Znanstvena utemeljitev bi morala biti glavni dejavnik, ki se upošteva za namene trditev glede krme, nosilci dejavnosti proizvodnje krme pa bi morali biti sposobni uporabo takšnih trditev utemeljiti. Trditev je lahko znanstveno utemeljena ob upoštevanju vseh razpoložljivih znanstvenih podatkov in tehtanju dokazov.

(17) Namen oznak je uveljavljanje, sledljivost in nadzor. Poleg tega bi morale oznake zagotoviti kupcem potrebne informacije, da se lahko optimalno odločijo glede na svoje potrebe, ter bi morale biti usklajene, skladne, pregledne in razumljive. Ker se kupci, zlasti živinorejci, odločajo ne le na prodajnem mestu, kjer lahko pregledajo embalažo krme, morajo biti zahteve za podatke na oznakah veljavne ne le za oznake na proizvodih, temveč tudi za druge oblike komunikacije med prodajalcem in kupcem. Poleg tega bi se morale navedene zahteve uporabljati tudi za predstavljanje in oglaševanje krme.

(18) Na oznakah so navedeni obvezni in prostovoljni podatki. Obvezni podatki bi morali združevati splošne zahteve za označevanje in posebne v primeru posamičnih krmil ali krmnih mešanic ter dodatne v primeru dietetične krme, onesnaženih snovi in hrane za hišne živali.

(19) Trenutne razmere glede kemičnih nečistoč, ki so posledica proizvodnega postopka posamičnih krmil in posledica pomožnih tehnoloških sredstev, niso ugodne. Za visoko raven varnosti krme in s tem visoko raven varovanja javnega zdravja ter za izboljšanje preglednosti bi bilo treba sprejeti predpise, ki bi določali sprejemljivo raven takšnih kemičnih nečistoč v skladu z dobro prakso iz Uredbe (ES) št. 183/2005.

([1]) UL L 62, 6.3.2008, str. 9.

▼B

(20) Načelo, da se morajo označiti le nekateri krmni dodatki, potem ko so uporabljeni v posamičnih krmilih in krmnih dodatkih, dobro deluje. Vendar je razvrstitev iz Uredbe (ES) št. 1831/2003 treba posodobiti in modernizirati, tudi zaradi dejstva, da so lahko zlasti lastniki hišnih živali zmedeni zaradi oznak za nekatere dodatke.

(21) Zaradi kriz v zvezi z bovina spongiformno encefalopatijo (BSE) in dioksinom je bila na pobudo Evropskega parlamenta leta 2002 z Direktivo 2002/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o spremembi Direktive 79/373/EGS o trženju krmnih mešanic in o razveljavitvi Direktive Komisije 91/357/EGS ([1]) uvedena obveznost, da se navede utežni odstotek vseh posamičnih krmil, ki so vključena v krmno mešanico. Nadalje se je bistveno povečala raven varnosti živil in krme zaradi Uredbe (ES) št. 178/2002 in Uredbe (ES) št. 183/2005 in njihovih izvedbenih ukrepov, zlasti zaradi osredotočenja na odgovornost nosilcev dejavnosti proizvodnje krme in nosilcev živilske dejavnosti, izboljšanega sistema sledljivosti, uvedbe načela analize tveganj in kritičnih nadzornih točk (HACCP) pri nosilcih dejavnosti proizvodnje krme in oblikovanja smernic za dobro higiensko prakso v dejavnosti proizvodnje krme. Zaradi teh pozitivnih dosežkov, ki so vidni v obvestilih sistema hitrega obveščanja za živila in krmo (RASFF), obveznost za navedbo utežnega odstotka vseh posamičnih krmil, vključenih v krmno mešanico, na oznaki zaradi zagotavljanja visoke ravni varnosti hrane in s tem visoke ravni varovanja javnega zdravja ni več potrebna. Natančen odstotek pa se lahko navede prostovoljno za to, da se kupcem zagotovijo ustrezne informacije. Poleg tega in glede na to, da imajo pristojni organi dostop do informacij o točnih utežnih odstotkih vseh posamičnih krmil, ki so vključena v krmno mešanico, lahko kupcem zaradi kakršnih koli nujnih razlogov v zvezi z zdravjem ljudi ali živali ali v zvezi z okoljem ter v skladu z Direktivo 2004/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine ([2]) priskrbijo nadaljnje informacije.

(22) Da se kupcem zagotovijo ustrezne informacije ter da se ne zavajajo, pa je treba zahtevati navedbo natančnega utežnega odstotka posamičnega krmila v primerih, ko je zadevno posamično krmilo poudarjeno na oznaki krmne mešanice.

(23) Navedba posamičnih krmil, vključenih v krmno mešanico, v padajočem vrstnem redu glede na težo, že zagotavlja pomembne informacije o sestavi. Če proizvajalec ni obvezan navesti podatkov na oznaki, bi moral kupec imeti možnost zahtevati dodatne informacije. V takšnih primerih bi bilo treba ohraniti odstopanje ± 15 % dane vrednosti.

([1]) UL L 63, 6.3.2002, str. 23.
([2]) UL L 157, 30.4.2004, str. 45.

▼B

(24) Pravice intelektualne lastnine proizvajalcev bi morale biti zaščitene. Za uveljavljanje takšnih pravic intelektualne lastnine bi se morala uporabljati Direktiva 2004/48/ES. Prav tako je treba priznati, da v nasprotju z imeni vsebovanih posamičnih krmil količinska sestava krmne mešanice v nekaterih okoliščinah lahko velja za zaupno informacijo, ki jo je treba varovati.

(25) Direktiva 2002/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. maja 2002 o nezaželenih snoveh v živalski krmi ([1]) se ne uporablja za označevanje krme s previsoko vsebnostjo nezaželenih snovi. Zato bi bilo treba oblikovati določbe, da se zagotovi ustrezno označevanje in pravilno izvajanje prepovedi razredčenja iz člena 5 navedene direktive, dokler takšnih onesnaženih snovi ne razstrupi obrat za detoksfikacijo, odobren v skladu s členom 10(2) ali (3) Uredbe (ES) št. 183/2005, ali dokler se jih ne očisti.

(26) Določiti bi bilo treba odstopanja od splošnih zahtev za označevanje, saj uporaba navedenih zahtev ni nujna za varovanje zdravja ljudi ali živali ali za varstvo interesov potrošnikov in bi nepotrebno obremenila proizvajalce ali nosilce dejavnosti proizvodnje krme, odgovorne za označevanje. Na podlagi izkušenj bi bilo treba takšna odstopanja določiti zlasti za krmo, ki jo en kmet dostavi drugemu za uporabo na njegovi kmetiji, za majhne količine, za krmne mešanice, ki ne vsebujejo več kot treh posamičnih krmil ter za mešanice celih rastlinskih zrn, semen in plodov.

(27) Na splošno bi bilo treba krmne mešanice dati v promet v zaprtih posodah, vendar bi bilo za to treba določiti ustrezna odstopanja, če uporaba te zahteve ni potrebna za varovanje zdravja ljudi ali živali ali interesov potrošnikov ter bi predstavljala preveliko breme za nosilce dejavnosti proizvodnje krme.

(28) Del B Priloge k Direktivi 96/25/ES in stolpci 2 do 4 Priloge k Direktivi 82/471/EGS vsebujejo sezname s poimenovanji, opisi in določbami za označevanje nekaterih posamičnih krmil. Zaradi navedenih seznamov je izmenjava informacij med proizvajalcem in kupcem o lastnostih proizvodov lažja. Izkušnje s spodbujanjem zainteresiranih strani pri določanju prostovoljnih standardov s smernicami Skupnosti na področju higiene krme so bile vseskozi pozitivne. Razširjen seznam, ki bi ga dopolnile zainteresirane strani, bi bil lahko prožnejši in bolje prilagojen potrebam uporabnikov po informacijah, kot če bi ga pripravil zakonodajalec. Zainteresirane strani se lahko odločijo o prizadevanjih, ki jih bodo vložile v pripravo seznama, glede na vrednost seznama posamičnih krmil. Zato je zaželeno, da se oblikuje neizčrpen katalog posamičnih krmil, ki ga prostovoljno uporabljajo nosilci dejavnosti proizvodnje krme, razen glede uporabe imena posamičnega krmila.

([1]) UL L 140, 30.5.2002, str. 10.

▼B

(29) Sedanji seznami posamičnih krmil v delu B Priloge k Direktivi 96/25/ES in stolpcih 2 do 4 Priloge k Direktivi 82/471/EGS bi morali biti začetna različica kataloga Skupnosti za posamična krmila. To začetno različico bi bilo treba posledično nadomestiti na pobudo zainteresiranih strani glede na njihove interese, vključno z dopolnitvijo glede novih posamičnih krmil.

(30) Zaradi preglednosti je primerno, da se o posamičnem krmilu, ki ni naveden v katalogu, obvesti predstavnike zainteresiranih strani takoj, ko je to posamično krmilo prvič dano v promet.

(31) Moderno označevanje krepi konkurenčno tržno okolje, v katerem lahko dinamični, učinkoviti in inovativni nosilci dejavnosti v celoti uporabijo označevanje za prodajo svojih proizvodov. Ob upoštevanju razmerij med nosilci dejavnosti, ki dajejo krmo, ki je namenjena živalim za proizvodnjo živil, v promet, in kupci in razmerij med proizvajalcem in kupcem hrane za hišne živali, bi bila lahko kodeksa dobrega označevanja za ti dve področji učinkoviti sredstvi za doseganje ciljev modernega označevanja. Kodeksa bi morala vsebovati določbe, ki bi kupcem omogočale, da se odločijo na podlagi dobre obveščenosti. Prav tako bi morala osebam, pristojnim za označevanje, dajati pomembne smernice o različnih elementih označevanja. Lahko razlagata okvir za prostovoljno označevanje ali predstavljanje obveznega označevanja. Kodeksa bi se morala uporabljati prostovoljno, razen ko je uporaba kodeksa navedena na oznaki.

(32) Vključitev vseh zadevnih strani je ključna za kakovost in ustreznost kataloga in kodeksov dobrega označevanja. Da se povečajo pravice uporabnikov do ustreznih informacij, je treba upoštevati njihove interese. To lahko Komisija zagotovi z odobritvijo kataloga in kodeksov pod pogojem, da je njihova vsebina izvedljiva in da so primerni za izpolnjevanje ciljev te uredbe.

(33) Države članice bi morale določiti kazni za kršitve določb te uredbe in sprejeti vse potrebne ukrepe, da se zagotovi njihovo izvajanje. Takšne kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(34) Potrebno je prehodno obdobje, zlasti glede tega, ali krma izpolnjuje poseben prehranski namen, in glede sprejemljive ravni kemičnih nečistoč, ki so posledica proizvodnega postopka in pomožnih tehnoloških sredstev. Treba bi bilo dopustiti tudi dajanje obstoječih zalog v promet, dokler niso izčrpane. Prav tako je morda primerno določiti pogoje, pod katerimi se krma lahko označi v skladu s to uredbo pred datumom začetka njene veljavnosti.

▼B

(35) Ker ciljev te direktive, in sicer uskladitve pogojev dajanja na trg in uporabe krme za zagotovitev visoke ravni varnosti krme in s tem visoke ravni varstva javnega zdravja kakor tudi zagotavljanja ustreznih informacij za uporabnike in potrošnike ter krepitev učinkovitega delovanja notranjega trga, države članice ne morejo v zadostni meri doseči ter jih je zato mogoče lažje dosegati na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti, določenim v navedenem členu, ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za dosego navedenih ciljev.

(36) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([1]).

(37) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za spreminjanje seznama snovi, katerih uporaba kot krme je omejena ali prepovedana, za izdajanje dovoljenj za krmo za posebne prehranske namene, za oblikovanje seznama kategorij označevanja posamičnih krmil za živali, ki niso namenjene proizvodnji živil, razen kožuharjev, za sprejemanje sprememb h katalogu, v katerem je določena najvišja vsebnost kemičnih nečistoč ali ravni botanične čistosti ali ravni vsebnosti vlage ali podatek, ki nadomesti obvezne navedbe, za prilagoditev prilog zaradi znanstvenega in tehnološkega razvoja in za sprejemanje prehodnih ukrepov. Ker so navedeni ukrepi splošni in namenjeni spremembi nebistvenih elementov te uredbe, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebistvenimi elementi, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

(38) Za sprejemanje posodobitev seznama predvidenih vrst uporabe bi bilo treba zaradi učinkovitosti skrajšati običajne časovne roke regulativnega postopka s pregledom. V nujnih primerih, ko ni mogoče upoštevati običajnih rokov za regulativni postopek s pregledom, bi morala Komisija imeti možnost, da uporabi nujni postopek iz člena 5a(6) Sklepa 1999/468/ES za spremembe seznama snovi, katerih dajanje v promet ali uporaba za prehrano živali je omejena ali prepovedana.

(39) Člen 16 Uredbe (ES) št. 1831/2003 vsebuje določbe za označevanje in embaliranje krmnih dodatkov in premiksov. Industrija in pristojni organi so imeli praktične težave pri izvajanju zlasti s pravili v zvezi s premiksi. Da se zagotovi bolj usklajeno označevanje premiksov, je treba spremeniti navedeni člen –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

POGLAVJE 1

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Namen

Cilj te uredbe je uskladiti pogoje za dajanje krme v promet in njeno uporabo, da se zagotovi visoka raven varnosti krme in s tem visoka raven varovanja javnega zdravja, pa tudi da se zagotovijo ustrezne informacije uporabnikom in potrošnikom ter okrepi učinkovito delovanje notranjega trga, kar je v skladu s splošnimi načeli iz Uredbe (ES) št. 178/2002.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila za dajanje krme v promet in njeno uporabo v Skupnosti tako za živali, ki so namenjene za proizvodnjo hrane kot za živali, ki niso namenjene za proizvodnjo hrane, vključno z zahtevami za označevanje, embaliranje in predstavljanje.

2. Ta uredbe se uporabljajo brez poseganja v druge predpise Skupnosti, ki se uporabljajo na področju prehrane živali, zlasti v:

(a) Direktivo 90/167/EGS;

(b) Direktivo 2002/32/ES;

(c) Uredbo (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij ([1]);

(d) Uredbo (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi ([2]);

(e) Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi ([3]);

(f) Uredbo (ES) št. 1830/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o sledljivosti in označevanju gensko spremenjenih organizmov ter sledljivosti živil in krme, proizvedenih iz gensko spremenjenih organizmov ([4]);

(g) Uredbo (ES) št. 1831/2003 in;

([1]) UL L 147, 31.5.2001, str. 1.
([2]) UL L 273, 10.10.2002, str. 1.
([3]) UL L 268, 18.10.2003, str. 1.
([4]) UL L 268, 18.10.2003, str. 24.

▼B

(h) Uredbo Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov ([1]).

3. Ta uredba se ne uporablja za vodo, ki jo živali neposredno uživajo ali je namerno vključena v krmo. Vendar uredba velja za krmo, ki se živalim daje z vodo.

Člen 3

Opredelitve pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „krma“, „dejavnost proizvodnje krme“, „dajanje v promet“ iz Uredbe (ES) št. 178/2002;

(b) „krmni dodatek“, „premiks“, „pomožna tehnološka sredstva“ in „dnevni obrok“ iz Uredbe (ES) št. 1831/2003 ter

(c) „obrat“ in „pristojni organ“ iz Uredbe (ES) št. 183/2005.

2. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve pojmov:

(a) „nosilec dejavnosti proizvodnje krme“ pomeni fizično ali pravno osebo, odgovorno za zagotavljanje, da se znotraj dejavnosti proizvodnje krme pod njenim nadzorom izpolnjujejo zahteve iz te uredbe;

(b) „oralno krmljenje živali“ pomeni vnos krmil v prebavni trakt živali prek ust, da se zadosti prehranskim potrebam živali in/ali ohrani produktivnost navadno zdravih živali;

(c) „žival za proizvodnjo živil“ pomeni žival, ki se krmi, redi ali goji za proizvodnjo živil za prehrano ljudi, vključno z živalmi, ki se ne uživajo, vendar sodijo v vrsto, ki je običajno namenjena prehrani ljudi v Skupnosti;

(d) „živali, ki niso namenjene proizvodnji živil“ pomeni žival, ki se krmi, redi ali goji, vendar se ne uporablja za prehrano ljudi, kot so kožuharji, hišne živali in živali, ki se gojijo v laboratorijih, živalskih vrtovih ali cirkusih;

(e) „kožuharji“ pomeni vsako žival, ki ni namenjena proizvodnji živil, ki se krmi, redi ali goji za proizvodnjo krzna in ni namenjena prehrani ljudi;

(f) „hišni ljubljenček“ ali „hišna žival“ pomeni vsako žival, ki ni namenjena proizvodnji živil in sodi v vrste, ki se krmijo, redijo ali gojijo, vendar v Skupnosti običajno ni namenjena prehrani ljudi;

([1]) UL L 189, 20.7.2007, str. 1.

▼B

(g) „posamična krmila“ pomeni sveži ali konzervirani proizvodi rastlinskega ali živalskega izvora v naravnem stanju, namenjeni predvsem za zadostitev živalskih prehranskih potreb, in proizvodi, ki so pridobljeni z industrijsko obdelavo, ter organske ali anorganske snovi s krmnimi dodatki ali brez njih za oralno krmljenje živali, bodisi kot takšne bodisi po obdelavi, ali za pripravo krmnih mešanic ali kot nosilna snov za premikse;

(h) „krmna mešanica“ pomeni mešanico najmanj dveh posamičnih krmil s krmnimi dodatki ali brez njih za oralno krmljenje živali kot popolna ali dopolnilna krmna mešanica;

(i) „popolna krmna mešanica“ pomeni krmno mešanico, ki zaradi svoje sestave zadostuje za dnevni obrok;

(j) „dopolnilna krmna mešanica“ pomeni krmno mešanico, ki ima visoko vsebnost nekaterih snovi, vendar zaradi svoje sestave zadošča za dnevni obrok le, če se uporablja skupaj z drugo krmo;

(k) „mineralna krma“ pomeni dopolnilno krmno mešanico, ki vsebuje vsaj 40 % surovega pepela;

(l) „mlečni nadomestek“ pomeni krmno mešanico, ki se daje živalim v suhi obliki ali po razredčenju v dani količini tekočine za krmljenje mladih živali kot dopolnilo postkolostralnemu mleku ali kot nadomestilo zanj ali za krmljenje mladih živali, kot so teleta, jagnjeta ali mladiči, namenjeni zakolu;

(m) „nosilec“ pomeni snov, ki se uporablja za raztopitev, razredčitev, razpršitev ali drugo fizikalno spremembo krmnega dodatka, da olajša ravnanje z njim, njegovo dajanje ali uporabo brez spreminjanja njegove tehnološke funkcije in ki ne povzroča nobenih tehnoloških učinkov;

(n) „posebni prehranski namen“ pomeni namen zadostiti posebnim prehranskim potrebam živali, katerih uživanje, absorpcija ali presnova so ali bi bili lahko začasno ali nepopravljivo okvarjeni in ki bi zato lahko imele koristi od uživanja krme, ki je prilagojena njihovemu stanju;

(o) „krma za posebne prehranske namene“ pomeni krmo, ki lahko zadosti posebne prehranske potrebe zaradi svoje posebne sestave ali metode proizvodnje, ki jo jasno loči od običajne krme. Krma za posebne prehranske namene ne vključuje medicirane krme, v smislu Direktive 90/167/EGS;

(p) „onesnažene snovi“ pomeni krmo, ki vsebuje raven nezaželenih snovi, ki presega raven, sprejemljivo v skladu z Direktivo 2002/32/ES;

▼B

(q) „minimalni rok skladiščenja“ pomeni obdobje, v katerem oseba, odgovorna za označevanje, jamči, da bo krma pri ustreznih pogojih skladiščenja zadržala svoje označene lastnosti; za krmo kot celoto je lahko naveden le en minimalni rok skladiščenja, ki je določen na podlagi minimalnega roka skladiščenja vsake od njenih sestavin;

(r) „serija“ ali „lot“ pomeni določljivo količino krme, ki ima skupne lastnosti, kot so izvor, sorta, vrsta embaliranja, izvajalec embaliranja, pošiljatelj ali oznake, in v primeru proizvodnega postopka enota proizvodnje iz posameznega obrata, ki uporablja enotne proizvodne parametre, ali več takšnih enot, ki se proizvedejo v zaporednem vrstnem redu in skladiščijo skupaj;

(s) „označevanje“ pomeni uporabo besed, podatkov, blagovnih znamk, trgovskih imen, slik ali simbolov na krmi z dodajanjem teh informacij na kakršen koli medij, kot so embalaža, posoda, obvestilo, oznaka, dokument, prstan, ovratnik ali internet, ki se sklicuje ali spremlja takšno krmo, vključno za namene oglaševanja;

(t) „oznaka“ pomeni kakršno koli ploščico, znamenje, žig, slikovni ali drugačni grafični opis, napisan, natisnjen, matričen, označen, reliefen, odtisnjen na ali priložen embalaži ali posodi s krmo;

(u) „predstavljanje“ pomeni obliko, videz ali embaliranje in embalirni materiali, ki se uporabljajo za krmo, na način, kot je dogovorjeno, in v okviru, v katerem je razstavljena.

POGLAVJE 2

SPLOŠNE ZAHTEVE

Člen 4

Zahteve glede varnosti in dajanja v promet

1. Krma se lahko da v promet in uporablja le:

(a) če je varna in

(b) če nima neposrednega škodljivega učinka na okolje ali dobro počutje živali;

Zahteve člena 15 Uredbe (ES) št. 178/2002 se smiselno uporabljajo za krmo za živali, ki niso namenjene proizvodnji živil.

2. Poleg zahtev iz odstavka 1 tega člena nosilci dejavnosti proizvodnje krme, ki dajejo krmo v promet, zagotovijo, da je krma:

(a) varna, pristna, neponarejena, ustrezna za svojo uporabo in prodajne kakovosti in

▼B

(b) označena, embalirana in predstavljena v skladu z določbami iz te uredbe in drugo veljavno zakonodajo Skupnosti.

Za krmo za živali, ki niso namenjene za proizvodnjo hrane, se smiselno uporabljajo zahteve iz člena 16 Uredbe (ES) št. 178/2002.

3. Krma izpolnjuje tehnične določbe o nečistočah in drugih kemičnih snoveh iz Priloge I k tej uredbi.

Člen 5

Pristojnosti in obveznosti nosilcev dejavnosti proizvodnje krme

1. Nosilci dejavnosti proizvodnje krme smiselno izpolnjujejo obveznosti iz členov 18 in 20 Uredbe (ES) št. 178/2002 in člena 4(1) Uredbe (ES) št. 183/2005 glede krme za živali, ki niso namenjene proizvodnji živil.

2. Oseba, odgovorna za označevanje krme da na voljo pristojnim organom vse informacije v zvezi s sestavo ali navedenimi lastnostmi krme, ki jo takšna oseba da v promet, kar omogoča pregled točnosti podatkov, navedenih na oznakah, vključno s točnimi utežnimi odstotki posamičnih krmil, uporabljenih v krmni mešanici.

3. Zaradi kakršnih koli nujnih razlogov v zvezi z zdravjem ljudi in živali ali v zvezi z okoljem ter brez poseganja v določbe Direktive 2004/48/ES lahko pristojni organ kupcu zagotovi informacije, s katerimi razpolaga v skladu z odstavkom 2 tega člena, če po presoji utemeljenih interesov proizvajalcev in kupcev ugotovi, da je zagotavljanje takšnih informacij upravičeno. Pristojni organ po potrebi zagotovi takšne informacije pod pogojem, da kupec podpiše klavzulo o zaupnosti.

Člen 6

Omejitev in prepoved

1. Krma ne vsebuje snovi, katerih dajanje v promet ali uporaba v prehrani živali sta omejena ali prepovedana, niti ni iz njih sestavljena. Seznam takšnih snovi je določen v Prilogi III.

2. Komisija spremeni seznam snovi, katerih dajanje v promet ali uporaba za prehrano živali je omejena ali prepovedana, zlasti ob upoštevanju znanstvenih dokazov, tehnološkega razvoja, obvestil v okviru sistema hitrega obveščanja za živila in krmo (RASFF) ali rezultatov uradnega nadzora v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004.

▼B

Ukrepi, namenjeni spremembi nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 28(4).

V nujnih primerih lahko Komisija za sprejem navedenih ukrepov uporabi nujni postopek iz člena 28(5).

POGLAVJE 3

DAJANJE POSEBNIH VRST KRME V PROMET

Člen 7

Lastnosti različnih vrst krme

1. V skladu z regulativnim postopkom iz člena 28(3) lahko Komisija sprejme smernice za pojasnitev razlik med posamičnimi krmili, krmnimi dodatki in drugimi proizvodi, kot so veterinarska zdravila.

2. Komisija lahko po potrebi sprejme ukrepe, da se pojasni, ali je nek proizvod krma za namene te uredbe.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih delov te uredbe z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 28(4).

Člen 8

Vsebnost krmnih dodatkov

1. Brez poseganja v pogoje za uporabo iz ustreznega pravnega akta o izdaji dovoljenj za uporabo krmnega dodatka, posamična krmila in dopolnilne krmne mešanice ne vsebujejo krmnih dodatkov, katerih vsebnost je več kot 100-krat višja od ustrezne določene najvišje vsebnosti v popolni krmni mešanici ali več kot 5-krat za kokcidiostatike in sredstva proti histomoniazi.

2. Vsebnost, ki je več kot 100-krat višja od ustrezne določene najvišje vsebnosti v popolni krmni mešanici iz odstavka 1, je lahko presežena le, če sestava takšnih proizvodov ustreza posebnemu prehranskemu namenu glede na ustrezno predvideno vrsto uporabe v skladu s členom 10 te uredbe. Pogoji uporabe za takšno krmo se nadalje opredelijo na seznamu predvidenih vrst uporabe. Obrati pod nadzorom proizvajalca takšne krme, ki uporablja krmne dodatke iz poglavja 2 Priloge IV k Uredbi (ES) št. 183/2005, morajo biti odobreni v skladu s točko 1(b) člena 10 navedene uredbe.

▼B

Člen 9

Dajanje v promet krme za posebne prehranske namene

Krma za posebne prehranske namene se lahko da v promet kot takšna le, če je njena predvidena vrsta uporabe vključena na seznam predvidenih vrst uporabe, oblikovan v skladu s členom 10, in če izpolnjuje osnovne prehranske značilnosti za ustrezne posebne prehranske namene s tega seznama.

Člen 10

Seznam predvidenih vrst uporabe krme za posebne prehranske namene

1. Komisija lahko posodobi seznam predvidenih vrst uporabe, kakor je določen v Direktivi 2008/38/ES z dodajanjem predvidenih vrst uporabe, preklicem predvidenih vrst uporabe ali dodajanjem, umikom ali spreminjanjem pogojev, povezanih s takšnimi predvidenimi vrstami uporabe.

2. Postopek za posodobitev seznama predvidenih vrst uporabe se lahko začne na podlagi vloge Komisiji s strani fizične ali pravne osebe s sedežem v Skupnosti ali vloge države članice. Veljavna vloga vsebuje dokumentacijo, ki dokazuje, da posebna sestava krme izpolnjuje poseben predviden prehranski namen in nima škodljivih učinkov na zdravje živali ali ljudi, na okolje in dobro počutje živali.

3. Komisija vlogo, ki vsebuje dokumentacijo, nemudoma da na razpolago državam članicam.

4. Če Komisija na podlagi znanstvenih in tehnoloških informacij meni, da uporaba posebne krme ne izpolnjuje posebnega predvidenega prehranskega namena ali ima morda škodljive učinke na zdravje živali ali ljudi, na okolje in dobro počutje živali, v treh mesecih po prejemu veljavne vloge zaprosi za mnenje Evropsko agencijo za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu „Agencija“). Agencija da svoje mnenje v šestih mesecih po prejemu zahtevka. Ta rok se podaljša, kadar koli Agencija zahteva dodatne informacije od vložnika.

5. V šestih mesecih po prejetju veljavne vloge ali, kadar je primerno, po prejetju mnenja Agencije, Komisija sprejme uredbo o posodobitvi seznama predvidenih vrst uporabe, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2.

Ukrepi, namenjeni spremembi nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 28(6).

▼B

6. Z odstopanjem od odstavka 5 Komisija v šestih mesecih po prejetju veljavne vloge ali, kadar je primerno, po prejetju mnenja Agencije konča postopek in v kateri koli fazi postopka sklene, da ne bo nadaljevala s posodobitvijo, če oceni, da takšna posodobitev ni upravičena. Komisija ukrepa v skladu z regulativnim postopkom iz člena 28(3).

V takšnih primerih Komisija, če je primerno, neposredno obvesti vložnika in države članice ter v pismu navede razloge, zaradi katerih meni, da posodobitev ni upravičena.

7. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 28(3) sprejme izvedbene ukrepe v zvezi s pripravo in predložitvijo vloge.

POGLAVJE 4

OZNAČEVANJE, PREDSTAVLJANJE IN EMBALIRANJE

Člen 11

Splošna načela za označevanje in predstavljanje

1. Označevanje in predstavljanje krme ne smeta zavajati uporabnika zlasti:

(a) glede nameravane uporabe ali lastnosti krme, zlasti narave, metode pridelave ali proizvodnje, lastnosti, sestave, količine, trajanja in vrste ali kategorije živali, za katere je namenjena;

(b) z navajanjem učinkov ali lastnosti krme, ki jih nima, ali z navajanjem, da ima posebne lastnosti, pri čemer ima dejansko iste lastnosti kot podobne vrste krme, ali

(c) glede usklajenosti označevanja s katalogom Skupnosti in kodeksoma Skupnosti iz členov 24 in 25.

2. Posamična krmila ali krmne mešanice, ki se dajo v promet brez embalaže ali v nezaprti embalaži ali posodi v skladu s členom 23(2), spremlja dokument, v katerem so navedeni vsi obvezni podatki na oznakah, zahtevani s to uredbo.

3. Kadar je krmo možno kupiti s pomočjo sredstev za komuniciranje na daljavo, kakor je opredeljeno v členu 2 Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo ([1]), se vsi obvezni podatki na oznakah, ki jih zahteva ta uredba, razen podatkov iz členov 15(b), (d), (e) in 16(2)(c) ali 17(1)(d) navedejo na priloženem dokumentu, ali pa se zagotovijo z drugimi ustreznimi sredstvi pred koncem pogodbe pri prodaji na daljavo. Podatki iz členov 15(b), (d), (e) in 16(2)(c) ali 17(1)(d) se zagotovijo najkasneje ob dostavi krme.

([1]) UL L 144, 4.6.1997, str. 19.

▼B

4. Določbe za označevanje, poleg tistih iz tega poglavja, so določene v Prilogi II.

5. Dovoljene tolerance za razlike med označenimi vrednostmi sestavin posamičnega krmila ali krmne mešanice in vrednostmi, dobljenimi z analizami uradnega nadzora v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004, so navedene v Prilogi IV k tej uredbi.

Člen 12

Odgovornost

1. Oseba, odgovorna za označevanje, zagotavlja navedbo in dejansko točnost podatkov na oznaki.

2. Oseba, odgovorna za označevanje, je nosilec dejavnosti proizvodnje krme, ki je dal krmo prvi v promet, ali, kjer je ustrezno, nosilec dejavnosti proizvodnje krme, s katerega imenom ali poslovnim imenom se krma daje v promet.

3. Nosilci dejavnosti proizvodnje krme v okviru označevanja, ki sodi med njihove dejavnosti, zagotovijo, da informacije, navedene na kakršnem koli mediju, izpolnjujejo zahteve te uredbe.

4. Nosilci dejavnosti proizvodnje krme, pristojni za prodajo na drobno ali distribucijske dejavnosti, ki ne vplivajo na označevanje, so skrbni pri zagotavljanju izpolnjevanja zahtev za označevanje, zlasti tako, da ne dobavljajo krme, za katero na podlagi informacij, ki jih imajo, in svoje strokovnosti vejo ali domnevajo, da ne izpolnjuje navedenih zahtev.

5. Nosilci dejavnosti proizvodnje krme v okviru svoje dejavnosti zagotovijo, da se obvezni podatki na oznakah posredujejo po celotni prehranski verigi, tako da se izpolnijo zahteve iz te uredbe o posredovanju informacij končnemu uporabniku krme.

Člen 13

Trditve

1. Označevanje in predstavljanje posamičnih krmil in krmnih mešanic lahko pritegne pozornost zlasti zaradi prisotnosti ali odsotnosti sestavine v krmi, zaradi posebne prehranske lastnosti ali postopka ali zaradi posebne s tem povezane funkcije, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) trditev je objektivna, pristojni organi jo lahko potrdijo, uporabnik krme pa jo razume, ter

▼B

(b) oseba, odgovorna za označevanje, na zahtevo pristojnega organa pošlje znanstveno utemeljitev trditve z javno dostopnimi znanstvenimi dokazi ali dokumentiranimi raziskavami podjetij. Znanstvena utemeljitev je na voljo, ko se da krma v promet. Kupci imajo pravico, da pred pristojnim organom izrazijo svoje dvome glede resničnosti trditve. Če se sklene, da trditev ni dovolj utemeljena, se označevanje v zvezi s takšno trditvijo šteje za zavajajoče za namen člena 11. Če pristojni organ dvomi o tem, ali je zadevna trditev znanstveno podprta, lahko predloži zadevo Komisiji. Komisija lahko sprejme sklep, kadar je primerno po prejemu mnenja Agencije, v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 28(2).

2. Brez poseganja v odstavek 1 so trditve glede optimizacije prehrane in podpore ali varovanja fizioloških pogojev dovoljene, če ne vsebujejo trditve, omenjene v odstavku 3(a).

3. Označevanje ali predstavljanje posamičnih krmil in krmne mešanice ne sme obsegati trditev:

(a) da preprečuje, zdravi ali ozdravi bolezen razen pri kokcidiostatikih in sredstvih proti histomoniazi, ki so dovoljeni v skladu z Uredbo (ES) št. 1831/2003, vendar se ta točka ne uporablja za trditve v zvezi s prehranskim neravnotežjem, če ni povezave z bolezenskimi znaki;

(b) da ima poseben prehranski namen, naveden na seznamu predvidenih vrst uporabe iz člena 9, razen če izpolnjuje tam navedene zahteve.

4. Specifikacije k zahtevam iz odstavkov 1 in 2 se lahko vključijo v kodeksa Skupnosti iz člena 25.

Člen 14

Predstavljanje podatkov na oznakah

1. Obvezni podatki na oznakah se v celoti navedejo na vidnem mestu na embalaži, posodi, na oznaki, ki je nanje pritrjena, ali na spremnem dokumentu, kot je predviden v členu 11(2) na viden, jasno čitljiv in neizbrisen način vsaj v enem od uradnih jezikov države članice ali regije, v kateri se da v promet.

2. Obvezne podatke na oznakah se da zlahka prepoznati in jih druge informacije ne prekrivajo. Navedeni so z barvo, pisavo in velikostjo, ki ne prekriva ali poudarja nobenih informacij, razen če poudarja izjavo o previdnosti.

3. Specifikacije k zahtevam iz odstavkov 1 in 2 in navajanja prostovoljnih oznak iz člena 22 se lahko vključijo v kodeksa Skupnosti iz člena 25.

▼B

Člen 15

Splošne zahteve za obvezno označevanje

Posamično krmilo ali krmna mešanica se ne da v promet, če na oznaki niso navedeni naslednji podatki:

(a) vrsta krme: „posamično krmilo“, „popolna krmna mešanica“ ali „dopolnilna krmna mešanica“, kakor je primerno;

— za „popolno krmno mešanico“ se lahko po potrebi uporablja oznaka „popolni mlečni nadomestek“,

— za „dopolnilno krmno mešanico“ se lahko, če je primerno, uporabijo naslednja poimenovanja: „rudninska krmna mešanica“, ali „dopolnilni mlečni nadomestek“,

— za hišne živali, razen mačk in psov, se lahko „popolna krmna mešanica“ ali „dopolnilna krmna mešanica“ nadomesti s „krmna mešanica“;

(b) ime ali ime podjetja in naslov nosilca dejavnosti proizvodnje krme, odgovornega za označevanje;

(c) številka odobritve obrata osebe, odgovorne za označevanje, v skladu s členom 13 Uredbe (ES) št. 1774/2002 za obrate, dovoljene v skladu s členom 23(2)(a), (b) in (c) Uredbe (ES) št. 1774/2002, ali členom 17 Uredbe (ES) št. 1774/2002 ali členom 10 Uredbe (ES) št. 183/2005, če je na voljo. Če ima oseba, odgovorna za označevanje, več številk odobritve, potem uporabi tisto, ki jo je dobila v skladu z Uredbo (ES) št. 183/2005;

(d) referenčna številka serije ali lota;

(e) neto količina, izražena v masnih enotah v primeru trdih izdelkov in v masnih ali prostorninskih enotah v primeru tekočih izdelkov;

(f) seznam krmnih dodatkov z naslovom „dodatki“, v skladu s poglavjem I Priloge VI ali VII, kakor se uporablja, in brez poseganja v določbe za označevanje iz pravnega akta o izdaji dovoljenja za ustrezni krmni dodatek, in

(g) vsebnost vlage v skladu s točko 6 Priloge I.

Člen 16

Posebne zahteve za obvezno označevanje posamičnih krmil

1. Za označevanje posamičnih krmil se poleg zahtev iz člena 15 uporablja tudi:

(a) ime posamičnega krmila; ime se uporablja v skladu s členom 24(5), in

▼B

(b) obvezna navedba ustrezne kategorije s seznama v Prilogi V; obvezna navedba se lahko nadomesti s podatki iz kataloga Skupnosti iz člena 24 za vsako posamično krmilo ustrezne kategorije.

2. Poleg zahtev iz odstavka 1 oznaka posamičnih krmil v primeru, da so vključeni dodatki, vsebuje naslednje:

(a) vrste ali kategorije živali, ki jim je posamično krmilo namenjeno, kadar ustrezni dodatki niso dovoljeni za vse živalske vrste oziroma so dovoljeni z zgornjimi mejami za nekatere vrste;

(b) navodila za pravilno uporabo v skladu s točko 4 Priloge II, kadar je določena najvišja vsebnost ustreznih dodatkov, in

(c) minimalni rok skladiščenja za dodatke, razen za tehnološke dodatke.

Člen 17

Posebne zahteve za obvezno označevanje krmnih mešanic

1. Za označevanje krmnih mešanic se poleg zahtev iz člena 15 uporabljajo tudi naslednji podatki:

(a) vrsta ali kategorije živali, ki jim je krmna mešanica namenjena;

(b) navodila za ustrezno uporabo z navedbo, čemu je krma namenjena; takšna navodila so, kadar je primerno, v skladu s točko 4 Priloge II;

(c) v primerih, ko proizvajalec ni odgovoren za označevanje, se zagotovijo naslednji podatki:

— ime ali ime podjetja in naslov proizvajalca ali

— številka odobritve proizvajalca iz člena 15(c) ali identifikacijska številka v skladu s členi 9, 23 ali 24 Uredbe (ES) št. 183/2005; če takšna številka ni na voljo, se podeli identifikacijska številka, dodeljena na zahtevo proizvajalcev ali nosilcev dejavnosti uvoza krme v skladu z obliko iz poglavja II Priloge V k Uredbi (ES) št. 183/2005;

(d) navedba minimalnega roka skladiščenja v skladu z naslednjimi zahtevami:

— „porabiti do …“ in navedba natančnega dneva, če je krma zaradi razgradnih postopkov hitro pokvarljiva,

— „uporabno najmanj do …“ in navedba meseca za ostalo krmo.

▼B

Če je označen datum proizvodnje, se lahko navede tudi datum, ki označuje minimalni rok skladiščenja, in sicer kot „… (dni ali mesecev) od datuma proizvodnje“;

(e) seznam posamičnih krmil, iz katerih je krma sestavljena, z naslovom „sestava“ in navedbo imen posamičnih krmil v skladu s členom 16(1)(a) v padajočem vrstnem redu glede na težo, izračunano na podlagi vsebnosti vlage v krmni mešanici; navedeni seznam lahko vključuje utežni odstotek, in

(f) obvezne navedbe iz poglavja II Priloge VI ali VII, kakor se uporablja.

2. Za seznam iz odstavka 1(e) se uporabljajo naslednje zahteve:

(a) ime in utežni odstotek posamičnega krmila se navede, če je njegova prisotnost poudarjena na oznaki z besedami, slikami ali v grafični obliki;

(b) če na oznaki niso navedeni utežni odstotki posamičnih krmil, vključenih v krmne mešanice za živali za proizvodnjo živil, oseba, odgovorna za označevanje, brez poseganja v Direktivo 2004/48/ES kupcu na zahtevo pošlje informacije o količinski sestavi v razponu +/– 15 % vrednosti glede na sestavo krme, in

(c) pri krmnih mešanicah za živali, ki niso namenjene proizvodnji živil, razen pri kožuharjih se navedba posebnega imena posamičnega krmila lahko nadomesti z imenom kategorije, v katero sodijo posamična krmila.

3. Zaradi kakršnih koli nujnih razlogov v zvezi z zdravjem ljudi in živali ali v zvezi z okoljem ter brez poseganja v Direktivo 2004/48/ES lahko pristojni organ kupcu zagotovi informacije, s katerimi razpolaga v skladu z členom 5(2), če po presoji utemeljenih interesov proizvajalcev in kupcev ugotovi, da je takšno zagotavljanje informacij upravičeno. Pristojni organ po potrebi zagotovi takšne informacije pod pogojem, da kupec podpiše klavzulo o zaupnosti.

4. Za potrebe odstavka 2(c) oblikuje Komisija seznam kategorij posamičnih krmil, ki se lahko navedejo namesto posameznih posamičnih krmil pri označevanju krme za živali, ki niso namenjene proizvodnji živil, razen pri kožuharjih.

Ukrepi, namenjeni spremembi nebistvenih elementov te uredbe z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 28(4).

▼B

Člen 18

Dodatne zahteve za obvezno označevanje krme za posebne prehranske namene

Poleg splošnih zahtev za obvezno označevanje iz členov 15, 16 in 17, kakor se uporabljajo, se za označevanje krme za posebne prehranske namene uporabljajo tudi naslednji podatki:

(a) določilna opredelitev „dietetično“, rezervirana samo za krmo za posebne prehranske namene, ob poimenovanju krme, kakor je določeno v členu 15(a);

(b) podatki za nameravano uporabo iz stolpcev 1 do 6 s seznama predvidenih vrst uporabe iz člena 9 in

(c) navedba, da je treba pred uporabo krme ali podaljšanjem obdobja njene uporabe pridobiti mnenje strokovnjaka za prehrano ali veterinarja.

Člen 19

Dodatne zahteve za obvezno označevanje hrane za hišne živali

Na oznaki na hrani za hišne živali se navede brezplačna telefonska številka ali drugo ustrezno sredstvo komunikacije, na katerem lahko kupec poleg obveznih podatkov dobi informacije o:

(a) krmnih dodatkih, vsebovanih v hrani za hišne živali, in

(b) vsebovanih posamičnih krmilih, opredeljenih s kategorijo iz člena 17(2)(c).

Člen 20

Dodatne zahteve za obvezno označevanje neskladne krme

1. Poleg zahtev iz členov 15, 16, 17 in 18 se krma, ki ne izpolnjuje zahtev prava Skupnosti iz Priloge VIII, kot so onesnažene snovi, opremi s podatki na oznakah, določenimi v tej prilogi.

2. Komisija lahko spremeni Prilogo VIII, da jo uskladi z razvojem zakonodaje glede oblikovanja standardov.

Ti ukrepi, namenjeni spremembi nebistvenih določb te uredbe, med drugim z njeno dopolnitvijo z novimi nebistvenimi določbami, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 28(4).

▼B

Člen 21

Odstopanja

1. Podatki iz člena 15(c), (d), (e) in (g) ter člena 16(1)(b) se ne zahtevajo, kadar kupec pred vsako transakcijo pisno izjavi, da jih ne zahteva. Transakcijo lahko sestavlja več pošiljk.

2. Podatki iz členov 15(c), (d) in (e) ter člena 16(2)(c) ali člena 17(1)(c), (d) in (e) se lahko na embalirani krmi navedejo zunaj področja za oznako, kakor je določeno v členu 14(1). V takšnih primerih je treba opozoriti, kje so ti podatki navedeni.

3. Brez poseganja v Prilogo I k Uredbi (ES) št. 183/2005 podatki iz člena 15(c), (d), (e) in (g) in člena 16(1)(b) te uredbe niso obvezni za posamična krmila, ki ne vsebujejo krmnih dodatkov, razen tistih, ki vsebujejo konzervanse ali silirne dodatke, in jih je nosilec dejavnosti proizvodnje krme v skladu s členom 5(1) Uredbe (ES) št. 183/2005 proizvedel in dostavil uporabniku krme v primarni pridelavi za uporabo na njegovem gospodarstvu.

4. Obvezne navedbe iz člena 17(1)(f) niso zahtevane za mešanice celih rastlinskih zrn, semen ali plodov.

5. Kadar je krmna mešanica sestavljena iz največ treh posamičnih krmil, se podatki iz člena 17(1)(a) in (b) ne zahtevajo, kadar so uporabljena posamična krmila jasno opisana.

6. Kadar teža posamičnih krmil ali krmnih mešanic, ki so namenjena končnemu uporabniku in se prodajajo brez embalaže, ne presega 20 kg, se podatki iz členov 15, 16 in 17 pošljejo kupcu na mesto prodaje z ustreznim obvestilom. V takšnih primerih se podatki iz člena 15(a) in člena 16(1) ali člena 17(1)(a) in (b), kakor je primerno, zagotovijo kupcu najpozneje na računu ali skupaj z njim.

7. Za količine hrane za hišne živali, ki se prodaja v embalaži z več posodami, se lahko podatki iz člena 15(b), (c), (f) in (g) ter člena 17(1)(b), (c), (e) in (f) navedejo le na zunanji embalaži in ne na vsaki posodi pod pogojem, da združena skupna količina embalaže ne presega 10 kg.

8. Z odstopanjem od določb te uredbe lahko države članice uporabljajo nacionalne določbe za krmo za živali, ki so gojene za znanstvene ali poskusne namene pod pogojem, da je takšen namen jasno označen na oznaki. Države članice nemudoma obvestijo Komisijo o navedenih določbah.

▼B

Člen 22

Prostovoljno označevanje

1. Poleg obveznih zahtev za označevanje lahko označevanje posamičnih krmil in krmnih mešanic vključuje tudi prostovoljne podatke na oznaki, pod pogojem, da ti podatki ustrezajo splošnim zahtevam te uredbe.

2. Nadaljnji pogoji za prostovoljno označevanje se lahko določijo v kodeksih Skupnosti iz člena 25.

Člen 23

Embalaža

1. Posamična krmila in krmne mešanice se lahko dajo v promet le v zaprti embalaži ali posodah. Embalaža ali posode se zaprejo tako, da se plomba ob odprtju embalaže ali posode poškoduje in se več ne more ponovno uporabiti.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko da v promet brez embalaže ali v nezaprti embalaži ali posodah naslednja krma:

(a) posamična krmila;

(b) krmne mešanice, pridobljene izključno z mešanjem zrnja ali celih plodov;

(c) pošiljke med proizvajalci krmnih mešanic;

(d) pošiljke krmnih mešanic neposredno od proizvajalca do uporabnika krme;

(e) pošiljke med proizvajalci krmnih mešanic in podjetji za embaliranje;

(f) krmna mešanica, namenjena končnemu uporabniku, katere teža ne presega 50 kg in je vzeta neposredno iz zaprte embalaže ali posode, in

(g) mineralni bloki ali lizalni kamni.

POGLAVJE 5

KATALOG SKUPNOSTI O POSAMIČNIH KRMILIH IN KODEKSA SKUPNOSTI O PRAKSAH DOBREGA OZNAČEVANJA

Člen 24

Katalog Skupnosti posamičnih krmil

1. Oblikuje se katalog Skupnosti posamičnih krmil (v nadaljevanju „katalog“) kot sredstvo za izboljšanje označevanja posamičnih krmil in krmnih mešanic. Katalog omogoča lažjo izmenjavo informacij o lastnostih proizvoda in navaja posamična krmila v neizčrpni obliki. Za vsako od naštetih posamičnih krmil vključuje vsaj naslednje podatke:

▼B

(a) ime;

(b) identifikacijsko številko;

(c) opis posamičnega krmila, vključno z informacijami o proizvodnem postopku, če je primerno;

(d) podatke, ki nadomestijo obvezno navedbo za namen člena 16(1)(b), in

(e) slovar z opredelitvami različnih postopkov in navedenih tehničnih izrazov.

2. Prva različica kataloga Skupnosti se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 28(2) najpozneje 21. marca 2010, vnosi v katalog pa so tisti iz dela B Priloge k Direktivi 96/25/ES in stolpcev 2 do 4 Priloge k Direktivi 82/471/EGS. Slovar je točka IV dela A Priloge k Direktivi 96/25/ES.

3. Postopek iz člena 26 se uporablja za spremembe kataloga.

4. Ta člen se uporablja brez poseganja v varnostne zahteve iz člena 4.

5. Uporaba kataloga s strani nosilcev dejavnosti proizvodnje krme je prostovoljna. Vendar se ime posamičnega krmila, navedenega v katalogu, lahko uporablja le, če so upoštevane vse ustrezne določbe kataloga.

6. Oseba, ki prvič daje v promet posamično krmilo, ki ni navedeno v katalogu, o njegovi uporabi nemudoma obvesti predstavnike evropskih sektorjev krme iz člena 26(1). Predstavniki evropskih sektorjev krme objavijo register teh obvestil na internetu in ga redno posodabljajo.

Člen 25

Kodeksa Skupnosti dobre prakse označevanja

1. Komisija spodbuja pripravo dveh kodeksov Skupnosti dobre prakse označevanja (v nadaljevanju „kodeksa“), za hrano za hišne živali in za krmne mešanice za živali za proizvodnjo živil, ki lahko vključuje oddelek o krmnih mešanicah za kožuharje.

2. Namen kodeksov je izboljšati ustreznost označevanja. Kodeksa vsebujeta zlasti določbe o predstavljanju podatkov na oznaki iz člena 14, o prostovoljnem označevanju iz člena 22 in o uporabi trditev iz člena 13.

3. Postopek iz člena 26 se uporablja za ustanovitev in za kakršne koli spremembe kodeksov.

▼B

4. Uporaba kodeksov s strani nosilcev dejavnosti proizvodnje krme je prostovoljna. Vendar se uporaba katerega koli kodeksa navede le, če so upoštevane vse ustrezne določbe takšnega kodeksa.

Člen 26

Oblikovanje kodeksov ter spremembe kataloga Skupnosti in kodeksov Skupnosti

1. Osnutke sprememb kataloga Skupnosti in osnutka kodeksov kot tudi vse osnutke sprememb kodeksov oblikujejo, dopolnjujejo in spreminjajo vsi ustrezni predstavniki evropskih sektorjev krme:

(a) s posvetovanjem drugih zainteresiranih strani, kot so uporabniki krme;

(b) s sodelovanjem s pristojnimi organi držav članic in, kadar je primerno, z Agencijo;

(c) ob upoštevanju ustreznih izkušenj iz mnenj, ki jih je izdala Agencija, ter znanstvenega in tehnološkega razvoja.

2. Brez poseganja v odstavek 3 Komisija sprejeme ukrepe za namene tega člena v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 28(2).

3. Sprejmejo se spremembe kataloga Skupnosti, ki določajo najvišjo vsebnost kemičnih nečistoč iz točke 1 Priloge I ali ravni botanične čistosti iz točke 2 Priloge I ali podatke, ki nadomestijo obvezno navedbo iz člena 16(1)(b) ali ravni vsebnosti vlage iz točke 6 Priloge I. Takšni splošni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 28(4).

4. Ukrepi v skladu s tem členom se sprejmejo le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) ukrepi so oblikovani v skladu z odstavkom 1;

(b) njihova vsebina je uporabna povsod v Skupnosti za sektorje, na katere se nanašajo, in

(c) ukrepi so primerni za uresničevanje ciljev te uredbe.

5. Katalog se objavi v seriji L *Uradnega lista Evropske unije*. Naslov in reference kodeksov se objavijo v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.

▼B

POGLAVJE 6

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 27

Izvedbeni ukrepi

1. Komisija lahko spremeni priloge, da jih prilagodi zaradi znanstvenega in tehnološkega razvoja.

Ti ukrepi, namenjeni spremembi nebistvenih določb te uredbe, med drugim z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 28(4).

2. Drugi izvedbeni ukrepi, potrebni za uporabo te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 28(3), če ni posebej drugače določeno.

Člen 28

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen s členom 58 Uredbe (ES) št. 178/2002 (v nadaljevanju „odbor“).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

5. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1), (2), (4) in (6) ter člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

6. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in (5)(b) ter člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Roki iz člena 5a(3)(c), (4)(b) in (4)(e) Sklepa 1999/468/ES so dva meseca, en mesec oziroma dva meseca.

▼B

Člen 29

Sprememba Uredbe (ES) št. 1831/2003

Člen 16 Uredbe (ES) št. 1831/2003 se spremeni:

1. odstavek 1 se spremeni:

(a) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) kadar je primerno, številka odobritve, dodeljena obratu, ki proizvaja ali daje v promet krmne dodatke ali premikse v skladu s členom 10 Uredbe (ES) št. 183/2005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. januarja 2005 o zahtevah glede higiene krme [1] ali, kakor se uporablja, s členom 5 Direktive 95/69/ES;

(b) na koncu odstavka 1 se doda naslednji pododstavek:

„Za premikse se točke (b), (d), (e) in (g) ne uporabljajo za vključene krmne dodatke.“;

2. odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Poleg podatkov, določenih v odstavku 1, ima embalaža ali zabojnik krmnega dodatka iz funkcionalne skupine, določene v Prilogi III, ali premiksa, ki vsebuje dodatke iz funkcionalne skupine, določene v Prilogi III, vidne, jasno čitljive in neizbrisne podatke, navedene v omenjeni prilogi.“;

3. odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za premikse se na oznaki navede beseda ‚premiks‘. Pri posamičnih krmilil se navedejo nosilci v skladu s členom 17(1)(e) Uredbe (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o dajanju krme v promet in njeni uporabi [2], kadar se kot nosilec uporablja voda, pa se navede vsebnost vlage premiksa. Za vsak premiks kot celoto je lahko naveden le en minimalni rok skladiščenja; takšen minimalni rok skladiščenja je določen na podlagi minimalnega roka skladiščenja vsake od njegovih sestavin.

Člen 30

Razveljavitev

Člen 16 Direktive 70/524/EGS in direktive 79/373/EGS, 80/511/EGS, 82/471/EGS, 83/228/EGS, 93/74/EGS, 93/113/ES in 96/25/ES in Odločba 2004/217/ES se razveljavijo z učinkom od 1. septembra 2010.

[1] UL L 35, 8.2.2005, str. 1.“;
[2] UL L 229, 1.9.2009, str. 1.“

▼B

Sklicevanja na razveljavljene direktive in razveljavljeno odločbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IX.

Člen 31

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice uradno obvestijo Komisijo o takšnih določbah najpozneje do 1. septembra 2010 in jo nemudoma uradno obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah.

Člen 32

Prehodni ukrepi

1. Z odstopanjem od drugega pododstavka člena 33 se lahko krma, dana v promet ali označena v skladu z direktivami 79/373/EGS, 82/471/EGS, 93/74/EGS in 96/25/ES pred 1. septembra 2010, da ali ostane na trgu do porabe zalog.

2. Z odstopanjem od člena 8(2) se lahko vrste krme iz navedenega člena, ki so že zakonito dane na trg pred 1. septembra 2010, dajo ali ostanejo na trgu, dokler ni sprejeta odločitev o vlogi za posodobitev seznama predvidenih vrst uporabe iz člena 10, če je vloga oddana pred 1. septembra 2010.

3. Z odstopanjem od točke 1 Priloge I k tej uredbi se lahko posamična krmila dajo na trg in uporabljajo, dokler se ne določi posebna najvišja vsebnost kemičnih nečistoč, ki so posledica njihovega proizvodnega postopka in pomožnih tehnoloških sredstev, če izpolnjujejo vsaj pogoje iz točke 1 dela A naslova II Priloge k Direktivi 96/25/ES. To odstopanje se neha uporabljati 1. septembra 2012.

4. Za lažji prehod na uporabo te uredbe se lahko sprejmejo ukrepi. Zlasti se lahko določijo pogoji, pod katerimi se lahko krma označuje v skladu s to uredbo pred datumom začetka njene uporabe. Ti ukrepi, namenjeni spremembi nebistvenih elementov te uredbe, med drugim z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 28(4).

▼B

Člen 33

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. septembra 2010.

Vendar se člena 31 in 32 uporabljata od dne začetka veljavnosti.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

Tehnične določbe glede nečistoč, mlečnih nadomestkov, posamičnih krmil za vezavo ali denaturacijo, vsebnosti pepela in vsebnosti vlage iz člena 4

1. V skladu z dobro prakso iz člena 4 Uredbe (ES) št. 183/2005 posamična krmila ne vsebujejo kemičnih nečistoč zaradi proizvodnega postopka ali pomožnih tehnoloških sredstev, razen če je v katalogu iz člena 24 določena posebna najvišja vsebnost.

2. Botanična čistost posamičnih krmil ni manjša od 95 %, razen če ni navedena drugačna vsebnost v katalogu iz člena 24. Botanične nečistoče vključujejo nečistoče rastlinskih materialov, ki nimajo škodljivih učinkov na živali, npr. slame in semen drugih gojenih rastlin ali plevela. Botanične nečistoče, kot so ostanki drugih oljnih semen ali oljnih sadežev, nastale v prejšnjem proizvodnem postopku, ne presegajo 0,5 % za vsako vrsto oljnega semena ali oljnega sadeža.

3. Vsebnost železa v mlečnih nadomestkih za teleta z živo težo do največ 70 kilogramov je vsaj 30 miligramov na kilogram popolne krmne mešanice z vsebnostjo vlage 12 %.

4. Kadar se posamično krmilo uporablja za denaturacijo ali vezavo drugega posamičnega krmila, se proizvod še vedno obravnava kot posamično krmilo. Na oznaki so navedeni ime, narava in količina posamičnega krmila, uporabljenega za vezavo ali denaturacijo. Če je posamično krmilo vezano z drugim posamičnim krmilom, potem delež slednjega ne presega 3 % celotne teže.

5. Vsebnost pepela, netopnega v klorovodikovi kislini, ne presega 2,2 % suhe snovi. Vendar vsebnost pepela lahko presega 2,2 % za:

   — posamična krmila,

   — krmne mešanice, ki vsebujejo dovoljena mineralna vezivna sredstva,

   — rudninske krmne mešanice,

   — krmne mešanice, ki vsebujejo več kot 50 % stranskih proizvodov riža ali sladkorne pese,

   — krmne mešanice, ki so namenjene za gojene ribe, z vsebnostjo ribje moke nad 15 %,

   če je vsebnost navedena na oznaki.

6. Če v Prilogi V ali katalogu iz člena 24 ni določena druga raven, je treba vsebnost vlage v krmi navesti, če presega:

   — 5 % pri rudninski krmni mešanici, ki ne vsebuje organskih snovi,

   — 7 % pri mlečnih nadomestkih in drugih krmnih mešanicah, pri katerih vsebnost mlečnih izdelkov presega 40 %,

   — 10 % pri rudninski krmni mešanici, ki vsebuje organske snovi,

   — 14 % pri drugi krmi.

▼B

PRILOGA II

Splošne določbe za označevanje iz člena 11(4)

1. Vsebnost, ki jo je treba navesti, se nanaša na težo krme, razen če ni določeno drugače.

2. Datumi so navedeni številčno v obliki dan, mesec in leto. Oblika zapisa je navedena na oznaki z naslednjo kratico: „DD/MM/LL“.

3. Sopomenski izrazi v nekaterih jezikih:

   (a) v češčini pa se poimenovanje „krmiva“ lahko nadomesti s „produkty ke krmení“, kakor se uporablja, v nemščini se lahko poimenovanje „Einzelfuttermittel“ nadomesti s „Futtermittel-Ausgangserzeugnis“, v grščini se lahko poimenovanje „πρώτη ύλη ζωοτροφών“ nadomesti z „απλή ζωοτροφή“, v italijanščini se lahko poimenovanje „materia prima per mangimi“ nadomesti z „mangime semplice“;

   (b) pri poimenovanju hrane za hišne živali so dovoljeni naslednji izrazi: v bolgarščini „храна“, v španščini „alimento“, v češčini se poimenovanje „kompletní krmná směs“ lahko nadomesti s „kompletní krmivo“, poimenovanje „doplňková krmná směs“ pa se lahko nadomesti z „doplňkové krmivo“, v angleščini „pet food“, v italijanščini „alimento“, v madžarščini „állateledel“, v nizozemščini „samengesteld voeder“, v poljščini „karma“, v slovenščini „hrana za hišne živali“, v finščini „lemmikkieläinten ruoka“.

4. V navodilih za pravilno uporabo dopolnilnih krmnih mešanic in posamičnih krmil, v katerih dodatki presegajo najvišje dovoljene vsebnosti za popolne krmne mešanice, se navede največja količina:

   — v gramih ali kilogramih ali prostorninskih enotah dopolnilne krmne mešanice in posamičnih krmil na žival na dan, ali

   — z odstotkom dnevnega obroka, ali

   — na kilogram popolne krmne mešanice ali z odstotkom v popolni krmni mešanici,

   da se zagotovi upoštevanje zadevnih najvišjih vsebnosti krmnih dodatkov v dnevnem obroku.

5. Brez poseganja v analitske metode se lahko za hrano za hišne živali izraz „surove beljakovine“ nadomesti z „beljakovine“, izraz „surovo olje in maščobe“ se lahko nadomesti z „vsebnost maščobe“, izraz „surovi pepel“ pa se lahko nadomesti z „ostanek po sežigu“ ali „anorganska snov“.

▼B

PRILOGA III

Seznam snovi, katerih dajanje v promet ali uporaba za prehrano živali sta omejena ali prepovedana v skladu s členom 6

Poglavje 1: Prepovedane snovi

1. Fekalije, urin in ločena vsebina prebavnega trakta, ki ostane ob izpraznitvi ali odstranitvi prebavnega trakta, ne glede na kakršno koli obdelavo ali primes.

2. Koža, obdelana s snovmi za strojenje, vključno z njenimi odpadki.

3. Semena ali druge snovi za razmnoževanje rastlin, ki so bili po spravilu pridelka obdelani s fitofarmacevtskimi sredstvi za njihovo predvideno vrsto uporabe (razmnoževanje) ter vsi iz njih pridobljeni stranski proizvodi.

4. Les, vključno z žagovino ali drugimi snovi, pridobljenimi iz lesa, ki so bili obdelani s sredstvi za zaščito lesa, kakor so opredeljeni v Prilogi V k Direktivi 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet ([1]).

▼M1

5. Vsi odpadki iz različnih faz čiščenja komunalnih, gospodinjskih in industrijskih odpadnih voda, kot je opredeljeno v členu 2 Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode ([2]), ne glede na kakršno koli nadaljnjo predelavo teh odpadkov in ne glede na izvor odpadnih voda ([3]).

6. Trdni komunalni odpadki ([4]), kot na primer gospodinjski odpadki.

▼B

7. Embalaža in deli embalaže od uporabe proizvodov v kmetijsko-živilski industriji.

▼M1

8. Beljakovinski izdelki, pridobljeni iz kvasovk rodu Candida, ki so gojene na n-alkanih.

▼B

Poglavje 2: Omejene snovi

([1]) UL L 123, 24.4.1998, str. 1.

([2]) UL L 135, 30.5.1991, str. 40.

([3]) Izraz „odpadna voda“ se ne nanaša na „tehnološko vodo“, tj. vodo iz neodvisnih cevovodov, vključenih v prehrambno industrijo ali industrijo krmil; če te cevovode napaja voda, se voda ne sme uporabljati za prehrano živali, razen če ni zdravstveno ustrezna in čista, kot je opredeljeno v členu 4 Direktive Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode namenjene za prehrano ljudi (UL L 330, 5.12.1998, str. 32). V primeru ribiške industrije se zadevni cevovodi lahko napajajo tudi s čisto morsko vodo, kot je opredeljeno v členu 2 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil (UL L 139, 30.4.2004, str. 1). Tehnološka voda se ne sme uporabljati za prehrano živali, če ne vsebuje sestavin krme ali hrane in je tehnično brez sredstev za čiščenje, dezinfekcijskih sredstev ali drugih snovi, ki jih zakonodaja o prehrani živali ne dovoljuje.

([4]) Izraz „trdni komunalni odpadki“ se ne nanaša na gostinske odpadke, kot je opredeljeno z Uredbo (ES) št. 1774/2002.

▼**M2**

PRILOGA IV

Dovoljene tolerance pri označevanju sestave posamičnih krmil ali krmnih mešanic iz člena 11(5)

Del A: Tolerance za analitske sestavine iz prilog I, V, VI in VII

1. Tolerance iz tega dela vključujejo tehnična in analitska odstopanja. Ko so analitske tolerance za nezanesljivost meritev in postopkovne različice določene na ravni Unije, je treba ustrezno prilagoditi vrednosti iz odstavka 2, da se zajamejo samo tehnične tolerance.

2. Kadar se ugotovi, da sestava posamičnega krmila ali krmne mešanice odstopa od navedene vrednosti analitskih sestavin iz prilog I, V, VI in VII, se uporabljajo naslednje tolerance:

   (a) za surovo olje in maščobe, surove beljakovine in surov pepel:

      (i) ± 3 % skupne mase ali prostornine, če je navedena vsebnost 24 % ali več;

      (ii) ± 12,5 % navedene vsebnosti, če je navedena vsebnost nižja od 24 %, vendar ne nižja od 8 %;

      (iii) ± 1 % skupne mase ali prostornine, če je navedena vsebnost nižja od 8 %;

   (b) za surova vlakna, sladkor in škrob:

      (i) ± 3,5 % skupne mase ali prostornine, če je navedena vsebnost 20 % ali več;

      (ii) ± 17,5 % navedene vsebnosti, če je navedena vsebnost nižja od 20 %, vendar ne nižja od 10 %;

      (iii) ± 1,7 % skupne mase ali prostornine, če je navedena vsebnost nižja od 10 %;

   (c) za kalcij, pepel, netopen v klorovodikovi kislini, celotni fosfor, natrij, kalij in magnezij:

      (i) ± 1 % skupne mase ali prostornine, če je navedena vsebnost 5 % ali več;

      (ii) ± 20 % navedene vsebnosti, če je navedena vsebnost nižja od 5 %, vendar ne nižja od 1 %;

      (iii) ± 0,2 % skupne mase ali prostornine, če je navedena vsebnost nižja od 1 %;

   (d) za vlago:

      (i) ± 8 % navedene vsebnosti, če je navedena vsebnost 12,5 % ali več;

      (ii) ± 1 % skupne mase ali prostornine, če je navedena vsebnost nižja od 12,5 %, vendar ne nižja od 5 %;

      (iii) ± 20 % navedene vsebnosti, če je navedena vsebnost nižja od 5 %, vendar ne nižja od 2 %;

      (iv) ± 0,4 % skupne mase ali prostornine, če je navedena vsebnost nižja od 2 %;

▼M2

(e) kadar tolerance za energetsko in beljakovinsko vrednost niso bile določene v skladu z metodo EU ali v skladu z uradno nacionalno metodo v državi članici, v kateri je krma dana v promet, se za energetsko vrednost uporablja toleranca 5 %, za beljakovinsko pa 10 %.

3. Z odstopanjem od točke 2(a) za surovo olje in maščobe ter surove beljakovine v hrani za hišne živali je dovoljeno odstopanje ± 2 % skupne mase ali prostornine, kadar je navedena vsebnost nižja od 16 %.

4. Z odstopanjem od točke 2 je za surovo olje in maščobe, sladkor, škrob, kalcij, natrij, kalij, magnezij, energetsko in beljakovinsko vrednost dovoljeno odstopanje od zgornje meje navedene vsebnosti lahko največ dvakratna vrednost tolerance iz točk 2 in 3.

5. Z odstopanjem od točke 2 se toleranci za pepel, netopen v klorovodikovi kislini, in vlago uporabljata samo za zgornjo mejo, za spodnjo mejo pa nista omejeni.

Del B: Tolerance za krmne dodatke, označene v skladu s prilogami I, V, VI in VII

1. Tolerance iz tega dela vključujejo samo tehnična odstopanja. Uporabljajo se za krmne dodatke s seznama krmnih dodatkov in seznama analitskih sestavin.

   Tolerance za krmne dodatke, navedene kot analitske sestavine, se uporabljajo za skupno količino, označeno kot zajamčeno količino ob koncu minimalnega roka trajanja krme.

   Kadar je ugotovljeno, da je vsebnost krmnega dodatka v posamični krmi ali krmni mešanici nižja od navedene vsebnosti, se uporabljajo naslednje tolerance ([1]):

   (a) 10 % navedene vsebnosti, če je navedena vsebnost 1 000 enot ali več;

   (b) 100 enot, če je navedena vsebnost nižja od 1 000 enot, vendar ne nižja od 500 enot;

   (c) 20 % navedene vsebnosti, če je navedena vsebnost nižja od 500 enot, vendar ne nižja od 1 enote;

   (d) 0,2 enoti, če je navedena vsebnost nižja od 1 enote, vendar ne nižja od 0,5 enot;

   (e) 40 % navedene vsebnosti, če je navedena vsebnost nižja od 0,5 enot.

2. Kadar je najnižja in/ali najvišja vsebnost dodatka v krmi določena v ustreznem dovoljenju za naveden krmni dodatek, se tehnična toleranca iz točke 1 uporablja samo nad mejo najnižje vsebnosti ali pod mejo najvišje vsebnosti, kadar je to primerno.

3. Dokler določena najvišja vsebnost dodatka iz točke 2 ni presežena, je lahko odstopanje nad mejo navedene vsebnosti trikratna vrednost tolerance iz točke 1. Če pa je za krmne dodatke iz skupine mikroorganizmov določena najvišja vsebnost v ustreznem dovoljenju za naveden krmni dodatek, je najvišja vsebnost tudi najvišja dovoljena vrednost.

([1]) 1 enota v tem odstavku pomeni 1 mg, 1 000 IU, 1×10^9 CFU ali 100 enot encimske aktivnosti ustreznega krmnega dodatka na kg krme, če je to primerno.

▼B

PRILOGA V

Obvezna navedba za posamična krmila iz člena 16(1)(b)

	Snovi, iz katerih je sestavljeno posamično krmilo	Snovi, katerih navedba je obvezna
1.	Voluminozna krma	Surove beljakovine, če > 10 % Surova vlaknina
2.	Žitna zrna	
3.	Proizvodi in stranski proizvodi žitnih zrn	Škrob, če > 20 % Surove beljakovine, če > 10 % Surovo olje in maščobe, če > 5 % Surova vlaknina
4.	Oljna semena, oljni plodovi	
5.	Proizvodi in stranski proizvodi oljnih semen, oljnih plodov	Surove beljakovine, če > 10 % Surovo olje in maščobe, če > 5 % Surova vlaknina
6.	Semena stročnic	
7.	Proizvodi in stranski proizvodi semen stročnic	Surove beljakovine, če > 10 % Surova vlaknina
8.	Gomolji, korenine	
9.	Proizvodi in stranski proizvodi gomoljev in korenin	Škrob Surova vlaknina Pepel, netopen v HCl, če > 3,5 % suhe snovi
10.	Proizvodi in stranski proizvodi industrije predelave sladkorne pese	Surove beljakovine, če > 15 % Skupni sladkor, izražen kot saharoza Pepel, netopen v HCl, če > 3,5 % suhe snovi
11.	Proizvodi in stranski proizvodi industrije predelave sladkornega trsa	Surove beljakovine, če > 15 % Skupni sladkor, izražen kot saharoza
12.	Druga semena in plodovi, njihovi proizvodi in stranski proizvodi, razen tistih, ki so omenjeni v 2–7	Surove beljakovine Surova vlaknina Surovo olje in maščobe, če > 10 %
13.	Druge rastline semena in plodovi, njihovi proizvodi in stranski proizvodi, razen tistih, ki so omenjeni v 8–11	Surove beljakovine, če > 10 % Surova vlaknina

▼B

	Snovi, iz katerih je sestavljeno posamično krmilo	Snovi, katerih navedba je obvezna
14.	Mlečni izdelki in stranski izdelki	Surove beljakovine Vlaga, če > 5 % Laktoza, če > 10 %
15.	Proizvodi in stranski proizvodi kopenskih živali	Surove beljakovine, če > 10 % Surovo olje in maščobe, če > 5 % Vlaga, če > 8 %
16.	Ribe, druge morske živali, njihovi proizvodi in stranski proizvodi	Surove beljakovine, če > 10 % Surove maščobe, če > 5 % Vlaga, če > 8 %
17.	Minerali	Kalcij Natrij Fosfor Drugi pomembni minerali
18.	Razno	Surove beljakovine, če > 10 % Surova vlaknina Surovo olje in maščobe, če > 10 % Škrob, če > 30 % Skupni sladkor, izražen kot saharoza, če > 10 % Pepel, netopen v HCl, če > 3,5 % suhe snovi

▼B

PRILOGA VI

Podatki na oznakah za posamična krmila in krmne mešanice za živali za proizvodnjo živil

Poglavje I: Označevanje krmnih dodatkov iz členov 15(f) in 22(1)

1. Pri naslednjih dodatkih se navedejo posebno ime, kakor je opredeljeno v ustreznem pravnem aktu o izdaji dovoljenja za zadevni krmni dodatek, dodana količina, identifikacijska številka in ime funkcionalne skupine iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1831/2003 ali kategorija iz člena 6(1) navedene uredbe:

   (a) dodatki, pri katerih je določena najvišja vsebnost za katero koli ciljno vrsto;

   (b) dodatki iz kategorij „zootehnični dodatki“ ter „kokcidiostatiki in sredstva proti histomoniazi“;

   (c) dodatki iz funkcionalne skupine „sečnina in njeni derivati“ iz kategorije „nutritivni dodatki“ iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1831/2003.

2. Ime, kakor je določeno v ustreznem pravnem aktu o izdaji dovoljenja za zadevni krmni dodatek, in dodana količina krmnega dodatka se navedeta, če je njegova prisotnost poudarjena na oznaki z besedami, slikami ali v grafični obliki.

3. Oseba, odgovorna za označevanje, razkrije kupcu na njegovo zahtevo imena, identifikacijsko številko in funkcionalno skupino krmnih dodatkov, ki niso omenjeni v odstavku 1.

4. Krmni dodatki, ki niso omenjeni v odstavku 1, se lahko navedejo prostovoljno v obliki, določeni v odstavku 1, ali delno.

5. Če je na oznaki prostovoljno naveden senzorni ali nutritivni krmni dodatek iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1831/2003, se navede tudi njegova dodana količina.

6. Če dodatek sodi v več funkcionalnih skupin, se navede funkcionalna skupina ali kategorija, ki je ustrezna glede na njegovo osnovno dejavnost v primeru zadevne krme.

Poglavje II: Označevanje analitskih sestavin iz členov 17(1)(f) in 22(1)

1. Analitične sestavine krmnih mešanic za živali za proizvodnjo živil se označi, kot sledi:

▼B

Krma	Analitske sestavine in vsebnost	Ciljna vrsta
Popolna krmna mešanica	— Surove beljakovine	Vse vrste
	— Surova vlaknina	Vse vrste
	— Surovo olje in maščobe	Vse vrste
	— Surovi pepel	Vse vrste
	— Lizin	Prašiči in perutnina
	— Metionin	Prašiči in perutnina
	— Kalcij	Vse vrste
	— Natrij	Vse vrste
	— Fosfor	Vse vrste
Dopolnilna krmna mešanica – rudninska krmna mešanica	— Lizin	Prašiči in perutnina
	— Metionin	Prašiči in perutnina
	— Kalcij	Vse vrste
	— Natrij	Vse vrste
	— Fosfor	Vse vrste
	— Magnezij	Prežvekovalci
Dopolnilna krmna mešanica – druge	— Surove beljakovine	Vse vrste
	— Surova vlaknina	Vse vrste
	— Surovo olje in maščobe	Vse vrste
	— Surovi pepel	Vse vrste
	— Lizin	Prašiči in perutnina
	— Metionin	Prašiči in perutnina
	— Kalcij ≥ 5 %	Vse vrste
	— Natrij	Vse vrste
	— Fosfor ≥ 2 %	Vse vrste
	— Magnezij ≥ 0,5 %	Prežvekovalci

2. Če so aminokisline, vitamini in/ali elementi v sledovih navedeni v okviru naslova analitskih sestavin, se navedejo z njihovo skupno količino.

3. Če sta navedeni energijska vrednost in/ali beljakovinska vrednost, se njuna navedba opravi v skladu z metodo ES, če ta obstaja, ali v skladu z ustrezno uradno nacionalno metodo v državi članici, v kateri se krma da v promet, če ta obstaja.

▼B

PRILOGA VII

Podatki na oznakah za posamična krmila in krmne mešanice za živali, ki niso namenjene proizvodnji živil

Poglavje I: Označevanje krmnih dodatkov iz členov 15(f) in 22(1)

1. Pri naslednjih dodatkih se navedejo posebno ime, kakor je opredeljeno v ustreznem pravnem aktu o izdaji dovoljenja za zadevni krmni dodatek, in/ali njihova identifikacijska številka, dodana količina in ime funkcionalne skupine iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1831/2003 ali kategorija iz člena 6(1) navedene uredbe:

   (a) dodatki, pri katerih je določena najvišja vsebnost za katero koli ciljno vrsto;

   (b) dodatki iz kategorij „zootehnični dodatki“ ter „kokcidiostatiki in sredstva proti histomoniazi“;

   (c) dodatki iz funkcionalne skupine „sečnina in njeni derivati“ iz kategorije „nutritivni dodatki“ iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1831/2003.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko za dodatke funkcionalnih skupin „konzervansi“, „antioksidanti“ in „barvila“ iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1831/2003 navede le ustrezna funkcionalna skupina.

   V tem primeru oseba, odgovorna za označevanje, kupcu na njegovo zahtevo razkrije informacije v skladu z odstavkom 1.

3. Ime, kakor je določeno v ustreznem pravnem aktu o izdaji dovoljenja za zadevni krmni dodatek, in dodana količina krmnega dodatka se navedeta, če je njegova prisotnost poudarjena na oznaki z besedami, slikami ali v grafični obliki.

4. Oseba, odgovorna za označevanje razkrije kupcu na njegovo zahtevo imena, identifikacijsko številko in funkcionalno skupino krmnih dodatkov, ki niso navedeni v odstavku 1.

5. Krmni dodatki, ki niso navedeni v odstavku 1, se lahko navedejo prostovoljno v obliki, določeni v odstavku 1, ali delno.

6. Če je na oznaki prostovoljno naveden senzorni ali nutritivni krmni dodatek iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1831/2003, se navede tudi njegova dodana količina.

7. Če dodatek sodi v več funkcionalnih skupin, se navede funkcionalna skupina ali kategorija, ki je ustrezna glede na njegovo osnovno dejavnost v primeru zadevne krme.

8. Oseba, odgovorna za označevanje, da na voljo pristojnim organom vse informacije v zvezi s sestavo ali navedenimi lastnostmi krme, ki jo takšna oseba da v promet, kar omogoča preverjanje točnosti podatkov, navedenih na oznakah, vključno z vsemi informacijami o vseh uporabljenih dodatkih.

▼B

Poglavje II: Označevanje analitskih sestavin iz členov 17(1)(f) in 22(1)

1. Analitične sestavine krmnih mešanic za živali, ki niso namenjene proizvodnji živil, se označi kot sledi:

Krma	Analitske sestavine	Ciljna vrsta
Popolna krmna mešanica	— Surove beljakovine	Mačke, psi in kožuharji
	— Surova vlaknina	Mačke, psi in kožuharji
	— Surovo olje in maščobe	Mačke, psi in kožuharji
	— Surovi pepel	Cats, dogs and fur animals
Dopolnilna krmna mešanica — rudninska krmna mešanica	— Kalcij	Vse vrste
	— Natrij	Vse vrste
	— Fosfor	Vse vrste
Dopolnilna krmna mešanica — druge	— Surove beljakovine	Mačke, psi in kožuharji
	— Surova vlaknina	Mačke, psi in kožuharji
	— Surovo olje in maščobe	Mačke, psi in kožuharji
	— Surovi pepel	Mačke, psi in kožuharji

2. Če so aminokisline, vitamini in/ali elementi v sledovih navedeni v okviru naslova analitskih sestavin, se navedejo z njihovo skupno količino.

3. Če sta navedeni energijska vrednost in/ali beljakovinska vrednost, se njuna navedba opravi v skladu z metodo ES, če ta obstaja, ali v skladu z ustrezno uradno nacionalno metodo v državi članici, v kateri se krma da v promet, če ta obstaja.

▼B

PRILOGA VIII

Posebne določbe za označevanje krme, ki ne izpolnjuje zahtev prava skupnosti glede varnosti in dajanja v promet iz člena 20(1)

1. Onesnažene snovi se označijo s „krma s prekomerno vsebnostjo … (poimenovanje nezaželene(-ih) snovi v skladu s Prilogo I k Direktivi 2002/32/ES), za uporabo kot krma samo po detoksifikaciji v odobrenih obratih“. Odobritev navedenih obratov se opravi na podlagi člena 10(2) ali (3) Uredbe (ES) št. 183/2005.

2. Če se namerava onesnaženje zmanjšati ali odpraviti s čiščenjem, se onesnažene snovi dodatno označijo s: „krma s prekomerno vsebnostjo … (poimenovanje nezaželene(-ih) snovi v skladu s Prilogo I k Direktivi 2002/32/ES), za uporabo kot krma samo po ustreznem čiščenju“.

▼B

PRILOGA IX

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 79/373/EGS	Direktiva 96/25/ES	Drugi akti: direktive 80/511/EGS (1), 82/471/EGS (2), 93/74/EGS (3), 93/113/ES (4) ali Odločba 2004/217/ES (5)	Ta uredba
—	—	—	Člen 1
Člen 1	Člen 1	(2), (4): Člen 1 (3): Člen 4	Člen 2
Člen 2	Člen 2	(2), (3): Člen 2	Člen 3
—	—	—	Člen 4(1)
Člen 3	Člen 3	(3): Člen 1(2)	Člen 4(2)
	Člen 4		Člen 4(3)
—	—	—	Člen 5(1)
Člen 12		(3): Člen 10(2)	Člen 5(2)
Člen 10a(3)	Člen 11(b)	(2): Člen 8	Člen 6
—	—	—	Člen 7
—	—	—	Člen 8
		(3): Člen 3	Člen 9
		(3): Člen 6	Člen 10
Člen 5e			Člen 11(1)
Člen 5(2)	Člen 5(1)	(2): Člen 5(2)	Člen 11(2)
—	—	—	Člen 11(3)
Člen 5(6)	Člena 4 in 6(4)		Člen 11(4)
Člen 6	Člen 4		Člen 11(5)

▼B

Direktiva 79/373/EGS	Direktiva 96/25/ES	Drugi akti: direktive 80/511/EGS (1), 82/471/EGS (2), 93/74/EGS (3), 93/113/ES (4) ali Odločba 2004/217/ES (5)	Ta uredba
Člen 5(1)	Člen 5(1)		Člen 12
Člen 5e	Člen 5(2)	(3): Člen 5(6)	Člen 13
Člen 5(1), člen 11	Člen 5(1), člen 9		Člen 14
Člena 5(1) in 5(5)(c)	Člen 5(1)	(4): Člen 7(1)E in Direktiva 70/524/EEC: Člen 16	Člen 15
	Člena 5(1)(c) in (d) ter člen 7		Člen 16
Členi 5(1), 5c in 5d			Člen 17(1)
—	—	—	Člen 17(2)
Člen 5c(3)			Člen 17(3)
		(3): Člen 5(1), (4) in (7) ter člen 6(a)	Člen 18
—	—	—	Člen 19
	Člen 8		Člen 20
	Člen 6(1)(a)		Člen 21(1)
Člen 5(5)(d)			Člen 21(2)
	Člen 6(3)(a)		Člen 21(3)

▼B

Direktiva 79/373/EGS	Direktiva 96/25/ES	Drugi akti: direktive 80/511/EGS (1), 82/471/EGS (2), 93/74/EGS (3), 93/113/ES (4) ali Odločba 2004/217/ES (5)	Ta uredba
Člen 5(5)(b)			Člen 21(4)
Člen 5 (5)(a)			Člen 21(5)
Člen 5(2)	Člen 5(3) in člen 6(1)(b)		Člen 21(6)
—	—	—	Člen 21(7)
Člen 14(c)			Člen 21(8)
Člen 5(3), člen 5c (4) in člen 5e	Člen 5(2)		Člen 22
Člen 4(1)		(1): Člen 1	Člen 23
—	—	—	Člen 24
—	—	—	Člen 25
—	—	—	Člen 26
Člen 10	Člen 11		Člen 27
Člen 13	Člen 13	(2): Člena 13 in 14 (3): Člen 9	Člen 28
—	—	—	Člen 29
—	—	—	Člen 30
—	—	—	Člen 31
—	—	—	Člen 32
—	—	—	Člen 33
Priloga, del A(2), (3), (4)	Priloga, del A (II), (VI)		Priloga I

▼B

Direktiva 79/373/EGS	Direktiva 96/25/ES	Drugi akti: direktive 80/511/EGS (1), 82/471/EGS (2), 93/74/EGS (3), 93/113/ES (4) ali Odločba 2004/217/ES (5)	Ta uredba
Priloga, del A(1) in člen 5(6),	Člen 6(4)		Priloga II
		(5): Priloga	Priloga III
Priloga, del A(5), (6)	Priloga, del A (VII)		Priloga IV
	Priloga, del C		Priloga V
Priloga, del B			Priloga VI
Priloga, del B			Priloga VII